

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.903 van 13 februari 2012
in de zaak A. 199.758/XIV-32.999**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stefan Lauwers
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Waversesteenweg 214
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 7 april 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 57.795 van 11 maart 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 6804 van 18 april 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 februari 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stefan Lauwers, die verschijnt voor de verzoeker, en attaché Katrien Allyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt op 27 mei 2010 België binnen en verklaart zich op 31 mei 2010 vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 20 december 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 12 januari 2011 tekent de verzoeker tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 11 maart 2011 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep omdat de verzoeker ter terechtzitting niet aanwezig noch vertegenwoordigd was. Dit is het bestreden arrest.

De verzoeker vraagt “eveneens de schorsing en vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies) van 22.03.2011”.

IV. Bevoegdheid van de Raad van State

4. De Raad van State is niet bevoegd om kennis te nemen van een sedert 1 juni 2007 ingestelde vordering tot schorsing of beroep tot nietigverklaring tegen een bevel om het grondgebied te verlaten, zoals het te dezen aangevochten bevel van 22 maart 2011.

Tegen het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 11 maart 2011 kon de verzoeker wel cassatieberoep aantekenen. Hierna wordt derhalve enkel het cassatieberoep onderzocht.

V. Onderzoek van de middelen

5. Inzake het enige in het verzoekschrift tot cassatie opgeworpen middel dient te worden gewezen op artikel 14, derde lid, van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State, dat als volgt luidt:

“De memorie van wederantwoord of de toelichtende memorie heeft de vorm van een samenvattende memorie waarin alle argumenten van de verzoekende partij op een rij worden gezet. Behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft, doet de Raad van State uitspraak op basis van de samenvattende memorie.”.

In het aan dat besluit voorafgaande verslag aan de Koning wordt bovendien vermeld:

“De samenvattende memorie dient de argumenten van het verzoekschrift en van de memorie van wederantwoord als een geordend geheel weer te geven. De verzoekende partij, die moet worden bijgestaan door een advocaat, wordt er aldus toe gebracht een allesomvattend overzicht in te dienen, dat de uiteenzetting van de feiten bevat, haar eventuele antwoorden op excepties van niet-ontvankelijkheid en haar middelen in één enkele, pertinente argumentering.
(...)

Het gevolg van de verplichting om een samenvattende memorie in te dienen is dat de Raad van State in beginsel geen uitspraak meer hoeft te doen op basis van de uiteenzetting van de feiten en middelen vervat in het verzoekschrift.”.

Het doel van die bepaling is de vereenvoudiging van het onderzoek van het cassatieberoep door het de Raad van State mogelijk te maken uitspraak te doen op basis van één enkel procedurestuk van een verzoekende partij, met name de samenvattende memorie.

6. Te dezen neemt de memorie van wederantwoord niet de vorm van een samenvattende memorie aan. De verzoeker verklaart zich daarin slechts “integraal hernemende, het verzoekschrift tot nietigverklaring, zoals het reeds werd neergelegd ter griffie, eveneens binnen termijn, en de daarin ontwikkelde middelen”. De verwijzing naar het inleidend verzoekschrift, zonder de uiteenzetting ervan te hernemen, samen te vatten

en/of aan te vullen en zelfs zonder verwijzing naar de aangevochten bepalingen, voldoet niet aan de hoger uiteengezette vereiste van een samenvattende memorie. Dit klemte des te meer daar de verwerende partij in de memorie van antwoord het enige middel concreet heeft beantwoord.

Derhalve dient over het oorspronkelijk opgeworpen middel geen uitspraak te worden gedaan en wordt het cassatieberoep verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien februari tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen